

Genomförande av det nya EU-direktivet om bistånd med indrivning samt ändrad beräkning av dröjsmålsavgift i vissa fall

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2011/12:15 Genomförande av det nya direktivet om bistånd med indrivning.

I propositionen lämnas förslag till den lagstiftning som krävs för att genomföra rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Huvuddelen av bestämmelserna placeras enligt förslaget i en särskild lag om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen. Det föreslås också ändringar i bl.a. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden och att lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga ska upphöra att gälla.

I propositionen lämnas vidare förslag till ändringar i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. Innebörden av dessa ändringar är att dröjsmålsavgift inte ska beräknas på en fordran efter det att den överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. I stället ska ränta beräknas på samma sätt som i fråga om fordringar som avser underhållsstöd.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2012.

I en följdmotion föreslås att propositionen avslås.

Utskottet tillstyrker propositionen och avstyrker motionen.

I betänkandet finns en reservation.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	6
Genomförande av det nya EU-direktivet om bistånd med indrivning samt ändrad beräkning av dröjsmålsavgift i vissa fall	6
Reservation	11
Genomförande av det nya EU-direktivet om bistånd med indrivning samt ändrad beräkning av dröjsmålsavgift i vissa fall (SD)	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	12
Propositionen	12
Följdmotionen	12
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Genomförande av det nya EU-direktivet om bistånd med indrivning samt ändrad beräkning av dröjsmålsavgift i vissa fall

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
2. lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
3. lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.,
4. lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.,
5. lag om ändring i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift,
6. lag om ändring i lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
7. lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet,
8. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
9. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:000).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2011/12:15 punkterna 1–9 och avslår motion 2011/12:Sk3.

Reservation (SD)

Stockholm den 24 november 2011

På skatteutskottets vägnar

Ulf Berg

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Ulf Berg (M), Jennie Nilsson (S), Fredrik Olovsson (S), Lena Asplund (M), Christina Oskarsson (S), Fredrik Schulte (M), Hans Olsson (S), Gunnar Andréén (FP), Karin Nilsson (C), Anders Karlsson (S), Maria Abrahamsson (M), Mats Pertoft (MP), Lars Gustafsson (KD), David Lång (SD), Jacob Johnson (V), Johnny Munkhammar (M) och Peter Persson (S).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I ärendet behandlar utskottet regeringens proposition 2011/12:15 och motion Sk3 som väckts med anledning av propositionen (se bilaga 1).

Regeringens förslag till lagtexter redovisas i bilaga 2. Eftersom riksdagen numera antagit regeringens förslag i proposition 2010/11:165 avser hänvisningarna prop. 2010/11:165, bet. 2011/12:SkU3, rskr. 2011/12:28.

Bakgrund

När Sverige blev medlem i Europeiska unionen genomfördes det dåvarande indrivningsdirektivet genom att det föreskrevs att de då gällande direktiven på området skulle gälla som svensk lag, dvs. genom inkorporering. Samma metod användes för genomförande av de omfattande ändringar i indrivningsdirektivet som började tillämpas vid utgången av juni 2002. Senare har en kodifierad version av direktivet antagits, 2008/55/EG. Inga genomförandeåtgärder har vidtagits med anledning av detta.

Ett nytt indrivningsdirektiv antogs vid Ekofinrådets möte den 16 mars 2010 och börjar tillämpas i medlemsstaterna den 1 januari 2012 (rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, i fortsättningen kallat det nya indrivningsdirektivet). En ny förordning med tillämpningsföreskrifter utarbetas för närvarande och kommer att beslutas av kommissionen när indrivningskommittén, som inrättades genom artikel 20 i det nuvarande indrivningsdirektivet, har avslutat sin beredning. Vissa frågor om den elektroniska kommunikationen mellan berörda myndigheter, bl.a. formulär för ansökningar m.m., kommer att regleras i ett beslut av kommissionen.

Inom Finansdepartementet har upprättats en promemoria med förslag till författningsreglering för att genomföra det nya direktivet.

I propositionen lämnas vidare förslag till ändringar i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. Kronofogdemyndigheten föreslog i en skrivelse till Finansdepartementet den 24 maj 2011 ändringar i lagen av innebörden att dröjsmålsavgift inte ska beräknas på en fordran efter det att den har överlämnats för indrivning.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Det nya indrivningsdirektivet har ett vidare tillämpningsområde än det nuvarande och är tillämpligt på alla slags skatter och avgifter, med undantag av obligatoriska socialavgifter. Det bistånd som avses i direktivet föreslås nu regleras i en särskild lag om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen.

Lagen om dröjsmålsavgift ska ändras på det sättet att dröjsmålsavgift inte längre beräknas på en fordran efter det att den har överlämnats för indrivning. I stället ska ränta beräknas på samma sätt som i fråga om fordringar som avser underhållsstöd, dvs. efter en räntesats som för varje kalenderår bestäms med ledning av emissionsräntorna för Riksgäldskontorets statsskuldväxlar och statsobligationer för de senaste tre åren.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2012.

Utskottets överväganden

Genomförande av det nya EU-direktivet om bistånd med indrivning samt ändrad beräkning av dröjsmålsavgift i vissa fall

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag till den lagstiftning som krävs för att genomföra rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder samt förslag till ändringar i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

Riksdagen avslår motionsförslaget om avslag på propositionen. Jämför reservation (SD).

Propositionen

Indrivningsdirektivet

Ett nytt indrivningsdirektiv antogs vid Ekofinrådets möte den 16 mars 2010 och börjar tillämpas i medlemsstaterna den 1 januari 2012 (rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, i fortsättningen kallat det nya indrivningsdirektivet). En ny förordning med tillämpningsföreskrifter utarbetas för närvarande och kommer att beslutas av kommissionen när indrivningskommittén, som inrättades genom artikel 20 i det nuvarande indrivningsdirektivet, har avslutat sin beredning. Vissa frågor om den elektroniska kommunikationen mellan berörda myndigheter, bl.a. formulär för ansökningar m.m., kommer att regleras i ett beslut av kommissionen.

Det bistånd som avses i direktivet föreslås regleras i en särskild lag om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen. Den nya lagen innehåller en bestämmelse som är gemensam för handräckningsformerna

- utbyte av upplysningar för indrivningsändamål
- delgivning av handlingar
- indrivning och verkställighet av säkerhetsåtgärder

och som klargör att bistånd i dessa former får begäras hos en behörig myndighet i en annan medlemsstat och ska lämnas till en sådan myndighet. Kronofogdemyndigheten är den svenska behöriga myndigheten vid bistånd enligt denna lag.

I 3 § i den föreslagna lagen om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen framgår att bistånd får begäras och ska lämnas i fråga om fordringar som avser

1. alla skatter och motsvarande pålagor som tas ut av en medlemsstat eller på en medlemsstats vägnar eller av dess territoriella eller administrativa enheter, däribland de lokala myndigheterna, eller på deras vägnar, eller på unionens vägnar
2. återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel- eller delfinansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, däribland de belopp som ska tas ut i samband med dessa åtgärder
3. pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

Lagen gäller också för administrativa påföljder, böter, avgifter och tilläggsavgifter som avser fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras. Av 4 § framgår bl.a. att lagen inte gäller i fråga om fordringar som avser obligatoriska socialavgifter som ska betalas till en medlemsstat.

Sammanfattningsvis har det nya direktivet ett vidare tillämpningsområde än det nuvarande och är tillämpligt på alla slags skatter och avgifter, med undantag av obligatoriska socialavgifter. Det innehåller också bestämmelser om delegerat samarbete genom att myndigheter på olika nivåer eller med olika geografiskt ansvar kan delta i samarbetet.

Bestämmelserna om utbyte av upplysningar för indrivningsändamål har utformats i enlighet med den internationellt accepterade standarden för informationsutbyte på skatteområdet, såtillvida att den anmodade myndigheten inte kan vägra att lämna upplysningar enbart på grund av att dessa innehåller av en bank eller ett annat finansinstitut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att de rör ägarintressen i en person (se artikel 26 i OECD:s modellavtal för beskattning av inkomst och kapital).

I den nya lagen ska en bestämmelse tas in som klargör att bistånd med indrivning med stöd av direktivet inte får göras för en fordran som är föremål för om- eller överprövning, såvida inte fordran är verkställbar utan hinder av detta och detsamma gäller i den anmodade medlemsstaten. Bistånd får inte begäras om det sammanlagda beloppet av fordringar som omfattas av denna lag mot en gäldenär understiger 1 500 euro.

Det nya direktivet innehåller också en fakultativ (valfri) bestämmelse om spontant utbyte av upplysningar om förestående återbetalningar av skatt och om närvarorätt på en annan medlemsstats territorium, något som är vanligt i instrument som reglerar administrativt samarbete på skatteområdet men som inte har förekommit tidigare när det gäller indrivning. Regeringen föreslår därför att en bestämmelse ska tas in i den nya lagen

om att upplysningar om återbetalning av annan skatt än mervärdesskatt får lämnas till en annan medlemsstat om den som återbetalningen avser är etablerad eller har hemvist i den medlemsstaten.

En viktig nyhet är införandet av ett s.k. enhetligt dokument som ska ligga till grund för indrivningsåtgärder i den anmodade medlemsstaten utan någon form av åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den staten. Genom datorstödda rutiner för automatisk konvertering av bl.a. detta dokument mellan olika språkversioner ska man komma ifrån mycket av dagens kostsamma och tidsödande arbete med översättning av handlingar. I kombination med en ökad tonvikt på användning av elektronisk kommunikation väntas detta innebära en avsevärd rationalisering av samarbetet mellan medlemsstaterna.

I direktivet föreskrivs, enkelt uttryckt, att indrivningen i den anmodade medlemsstaten ska gå till på samma sätt som för en motsvarande eller liknande skatte- eller avgiftsfordran som har uppkommit i den anmodade staten. Regeringen föreslår därför att en bestämmelse tas in i den nya lagen om att lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. (indrivningslagen) gäller vid indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran. En bestämmelse ska också tas in i den nya lagen om att vid indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordringar gäller den statens bestämmelser om preskription. En ytterligare nyhet är en viss harmonisering av metoderna för delgivning.

En bestämmelse om att Kronofogdemyndigheten vid indrivning av en annan medlemsstats fordran ska ta ut ersättning för kostnaderna i målet föreslås ingå i den nya lagen.

I Kronofogdemyndighetens verksamhet har mängden mål och ärenden om verkställighet i gränsöverskridande situationer ökat avsevärt på senare år. Det hänger samman med den ökade internationaliseringen i allmänhet, men också med att tillämpningsområdet för indrivningsdirektivet, har utvidgats till att omfatta även direkt skatt. Den föreslagna nya lagen gäller endast bistånd som avses i indrivningsdirektivet, och vid sidan av detta finns liksom hittills ett antal internationella överenskommelser som i Sverige gäller som svensk lag och som ger möjlighet att begära bistånd med indrivning. Det gäller t.ex. det nordiska handräckningsavtalet, Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden och vissa skatteavtal, men också tullsamarbetsavtal som Sverige har ingått. Bestämmelser om handläggningen av ärenden som grundar sig på dessa instrument finns i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden, förkortad LÖHS.

Ändringar i lagen om dröjsmålsavgift

Regeringen föreslår att lagen om dröjsmålsavgift ändras på det sättet att dröjsmålsavgift inte längre beräknas på en fordran efter det att den har överlämnats för indrivning. I stället ska ränta beräknas på samma sätt som

i fråga om fordringar som avser underhållsstöd, dvs. efter en räntesats som för varje kalenderår bestäms med ledning av emissionsräntorna för Riksgäldskontorets statsskuldväxlar och statsobligationer för de senaste tre åren.

Dröjningsavgift tas för närvarande ut på ett tiotal olika slags fordringar. Dessa är kupongskatt, särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., vägavgift, överlastavgift, fordonsskatt, byggnadsavgift och särskild avgift, tilläggsavgift vid olovligt byggande och stämpelskatt. Bland de nu uppräknade fordringslagen är fordonsskatt helt dominerande, vad gäller både antalet mål och det totala fordringsbeloppet.

Fordringar som avser underhållsstöd löper med ränta som fastställs av regeringen en gång om året och grundas på emissionsräntorna för Riksgäldskontorets statsskuldväxlar och statsobligationer.

Konsekvenser

Regeringen anger att det nya direktivet syftar till ett snabbare och effektivare förfarande för bistånd vid indrivning. Antalet ärenden kan förväntas öka något. För Sveriges del är det emellertid samarbetet med de övriga nordiska länderna som svarar för de klart största volymerna. Det samarbetet äger till största delen rum med stöd av det nordiska skattehandräkningsavtalet och kommer inte att förändras i någon större utsträckning på grund av det nya direktivet. Det effektivare samarbetet med stöd av det nya direktivet bör kunna bidra till en viss ökning av skatteintäkterna, dels genom ett bättre indrivningsresultat i de enskilda ärendena, dels genom ett ökat utnyttjande av möjligheterna till bistånd.

Tack vare förbättrade, i stor utsträckning datorstödda rutiner bör en eventuell ökning av administrationskostnaderna bli marginell och under alla förhållanden inte större än vad som kan hanteras inom givna resursramar för Kronofogdemyndigheten.

Regeringens bedömning är att de ekonomiska konsekvenserna av förslagen i propositionen sammantaget är försumbara.

Motionen

I motion Sk3 (SD) hänvisar motionären till att EU-direktivet om bistånd med indrivning antogs våren 2010 och syftar till ”ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder” och konstaterar att Sverigedemokraterna är ett nationalistiskt parti som verkar för att minimera det överstatliga inflytandet över Sverige. EU:s ökade inflytande över svensk politik i allmänhet och svensk ekonomisk politik i synnerhet är mycket oroande. Direktivet om bistånd med indrivning innebär ytterligare makt till EU på viktiga skattepolitiska områden. Inga lagändringar borde göras, och direktivet ska inte heller implementeras i svensk lagstiftning. Vidare är det oroväckande att svensk lagstiftning i allt högre grad EU-anpassas. Ett enhetligt system för bistånd för indrivning är en

dålig idé, och verklig effektivitet och ändamålsenlighet för ett lands skattehandräckningspolitik uppnås bäst genom landets specifika avtal med andra länder. Motionären vill därför avslå regeringens proposition.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser det angeläget att samarbetet mellan EU:s medlemsstater i fråga om ömsesidigt bistånd med indrivning av fordringar m.m. utvecklas. Tydliga och klara regler på området är av stor betydelse. Utskottet tillstyrker regeringens förslag med anledning av genomförandet av EU:s nya indrivningsdirektiv. Även i övrigt tillstyrker utskottet förslagen i propositionen.

Utskottet tillstyrker propositionen och avstyrker motion Sk3.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer.

Genomförande av det nya EU-direktivet om bistånd med indrivning samt ändrad beräkning av dröjsmålsavgift i vissa fall (SD)
av David Lång (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens lagförslag. Därmed bifaller riksdagen motion 2011/12:Sk3 och avslår proposition 2011/12:15 punkterna 1–9.

Ställningstagande

Jag har i motion Sk3 (SD) hänvisat till att EU-direktivet om bistånd med indrivning antogs våren 2010 och syftar till ”ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder”. Sverigedemokraterna är ett nationalistiskt parti som verkar för att minimera det överstatliga inflytandet över Sverige. EU:s ökade inflytande över svensk politik i allmänhet och svensk ekonomisk politik i synnerhet är mycket oroande. Direktivet om bistånd med indrivning innebär ytterligare makt till EU på viktiga skattepolitiska områden. Inga lagändringar borde göras och direktivet ska inte heller implementeras i svensk lagstiftning. Vidare är det oroväckande att svensk lagstiftning i allt högre grad EU-anpassas. Ett enhetligt system för bistånd för indrivning är en dålig idé. Verklig effektivitet och ändamålsenlighet för ett lands skattehandräckningspolitik uppnås bäst genom landets specifika avtal med andra länder. Jag avstyrker därför regeringens proposition.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2011/12:15 Genomförande av det nya EU-direktivet om bistånd med indrivning:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete.
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:000).

Följdmotionen

2011/12:Sk3 av David Lång (SD):

Riksdagen avslår proposition 2011/12:15 Genomförande av det nya EU-direktivet om bistånd med indrivning.

BILAGA 2**Regeringens lagförslag****1 Förslag till lag om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen**

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller för sådant bistånd mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen med indrivning av skatt som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (*rådets direktiv 2010/24/EU*).

2 § Bistånd enligt denna lag får begäras hos en myndighet i en annan medlemsstat och ska lämnas en sådan myndighet i form av

- utbyte av upplysningar för indrivningsändamål,
- delgivning av handlingar, samt
- indrivning och verkställighet av säkerhetsåtgärder.

Tillämpningsområde

3 § Bistånd enligt denna lag får begäras och ska lämnas i fråga om fordringar som avser

1. alla skatter och motsvarande pålagor som tas ut av en medlemsstat eller på en medlemsstats vägnar eller av dess territoriella eller administrativa enheter, däribland de lokala myndigheterna, eller på deras vägnar, eller på unionens vägnar,

2. återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel- eller delfinansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, däribland de belopp som ska tas ut i samband med dessa åtgärder, och

3. pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

Lagen gäller också för

1. administrativa påföljder, böter, avgifter och tilläggsavgifter som avser fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras enligt första stycket och som

a) tagits ut av de myndigheter som är behöriga att ta ut de berörda skatterna eller pålagorna eller genomföra administrativa utredningar som rör dem, eller

b) bekräftats av administrativa eller rättsliga organ på begäran av dessa myndigheter,

¹ Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).

2. avgifter för intyg och liknande handlingar som utfärdas i samband med administrativa förfaranden som avser skatter eller motsvarande pålagor, och

3. räntor och kostnader som avser de fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras enligt första stycket eller enligt 1 eller 2.

4 § Denna lag gäller inte i fråga om fordringar som avser

1. obligatoriska socialavgifter som ska betalas till en medlemsstat eller en medlemsstats territoriella enheter, eller till offentligrättsliga socialförsäkringsinstitutioner,

2. avgifter som inte avses i 3 § andra stycket,

3. ersättningar som ska betalas enligt avtal, t.ex. vederlag för allmännyttiga tjänster, eller

4. straffrättsliga påföljder som utdöms på grundval av allmänt åtal eller andra straffrättsliga påföljder som inte omfattas av 3 § andra stycket 1.

Definitioner

5 § I denna lag avses med:

sökande myndighet: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som begär bistånd som avser en fordran enligt 3 §,

anmodad myndighet: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd,

person:

– en fysisk person,

– en juridisk person,

– en sammanslutning av personer som enligt lagstiftningen i en medlemsstat har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett om den har status som juridisk person eller inte, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, på vilka det tas ut en skatt som omfattas av denna lag.

Behörig myndighet

6 § Kronofogdemyndigheten är behörig myndighet vid bistånd enligt denna lag.

Utbyte av upplysningar m.m.

7 § Kronofogdemyndigheten ska på begäran av den sökande myndigheten tillhandahålla alla upplysningar som kan antas vara relevanta för den sökande myndigheten vid indrivningen av dess fordringar. Kronofogdemyndigheten ska göra den utredning som behövs för att inhämta upplysningarna.

Kronofogdemyndigheten är inte skyldig att tillhandahålla upplysningar som

1. den inte skulle kunna inhämta för att driva in liknande svenska fordringar,

2. skulle avslöja affärs- och industrihemligheter eller yrkeshemligheter, eller

3. om de yppas, skulle kunna vara till skada för säkerheten eller strida mot allmän ordning i Sverige.

Andra stycket medför inte en rätt för Kronofogdemyndigheten att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare, eller på grund av att upplysningarna rör ägarintressen i en person.

8 § Kronofogdemyndigheten får utan föregående begäran underrätta den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat om en förestående återbetalning i Sverige av annan skatt än mervärdesskatt till en person som är etablerad eller har hemvist i den andra medlemsstaten.

9 § Efter överenskommelse mellan Kronofogdemyndigheten och den sökande myndigheten får personer som bemyndigats av den sökande myndigheten, i enlighet med de villkor som Kronofogdemyndigheten bestämmer,

1. närvara på Kronofogdemyndighetens kontor och vid de utredningar i målet om indrivning av den andra medlemsstatens fordran som Kronofogdemyndigheten utför, eller

2. bistå de svenska tjänstemännen under domstolsförfaranden här i landet.

Delgivning av handlingar

10 § Delgivning på begäran av en annan medlemsstat sker enligt delgivningslagen (2010:1932).

11 § Kronofogdemyndigheten får delge en person i en annan medlemsstat i enlighet med 16–18 §§ delgivningslagen (2010:1932).

Kronofogdemyndigheten får begära bistånd med delgivning i en annan medlemsstat om det inte är möjligt eller medför orimliga svårigheter att delge personen i Sverige.

Indrivning och säkerhetsåtgärder

12 § Kronofogdemyndigheten får inte begära bistånd med indrivning i en annan medlemsstat vid en tidpunkt när fordran är föremål för om- eller överprövning, såvida inte fordran är verkställbar här trots detta, och detsamma gäller enligt den andra medlemsstatens lagstiftning. Bistånd får inte heller begäras om det sammanlagda beloppet av fordringar som omfattas av denna lag mot en gäldenär understiger 1 500 euro.

Innan bistånd med indrivning begärs ska Kronofogdemyndigheten vidta de åtgärder för att driva in fordran i Sverige som är lämpliga, utom om

1. det är uppenbart att det inte finns några tillgångar här som kan tas i anspråk för indrivning eller att denna inte kommer att leda till full

betalning, och Kronofogdemyndigheten har upplysningar som visar att den berörda personen har tillgångar i den andra medlemsstaten, eller

2. indrivning av fordran i Sverige skulle medföra orimliga svårigheter.

Motsvarande villkor gäller i fråga om skyldigheten att lämna bistånd med indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran.

13 § Kronofogdemyndigheten får besluta att inte lämna bistånd enligt denna lag om begäran avser en fordran som är äldre än fem år, räknat från förfallodagen i den sökande medlemsstaten eller, vid om- eller överprövning, från det att fordran har fastställts slutligt. Om uppskov har medgetts med betalningen räknas femårsfristen från den dag då uppskovet löper ut.

Trots första stycket får Kronofogdemyndigheten besluta att inte lämna bistånd i fråga om en fordran som är äldre än tio år, räknat från förfallodagen i den sökande medlemsstaten.

14 § Bestämmelser om indrivning i Sverige av skatter och avgifter m.m. finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. Verkställighet enligt utsökningsbalken får äga rum på grund av det enhetliga dokument som avses i artikel 12 i rådets direktiv 2010/24/EU.

15 § Kronofogdemyndigheten ska ta ut ersättning för kostnader i målet i enlighet med vad som gäller vid indrivning av en svensk fordran av motsvarande slag.

Kronofogdemyndigheten ska ta ut ränta på den andra medlemsstatens fordran från den dag då begäran om indrivning tas emot till och med den dag då betalning sker, i enlighet med vad som gäller i fråga om en svensk fordran av motsvarande slag.

I den utsträckning som den andra medlemsstatens fordran och ränta har flutit in, ska beloppet överföras till den medlemsstaten.

16 § Om Kronofogdemyndigheten får kännedom om att en annan medlemsstats fordran som drivs in i Sverige, eller det beslut som medger verkställighet i den medlemsstaten, är föremål för om- eller överprövning i den andra medlemsstaten, ska verkställigheten av den tvistiga delen av fordran skjutas upp i avvaktan på beslut av den behöriga instansen. Detta gäller dock bara om inte något annat följer av andra stycket.

På motiverad begäran av den sökande myndigheten ska Kronofogdemyndigheten fortsätta indrivningen av den del av fordran som är föremål för om- eller överprövning, om det skulle ha varit möjligt vid indrivning i den andra medlemsstaten.

Verkställigheten ska också skjutas upp om det pågår ett förfarande för ömsesidig överenskommelse i ärendet mellan de berörda medlemsstaterna, såvida det inte finns påtaglig risk att fordran inte blir betald.

Om verkställigheten skjuts upp och den sökande myndigheten begär det, eller Kronofogdemyndigheten annars bedömer det som nödvändigt, får Kronofogdemyndigheten begära att Skatteverket ska väcka talan om betalningssäkring enligt 46 kap. skatteförfarandelagen (2011:000) för att säkerställa indrivningen.

17 § Om Kronofogdemyndigheten begär att indrivningen i en annan medlemsstat av den del av en svensk fordran som är föremål för om- eller överprövning ska fortsätta, och fordran därefter faller bort eller sätts ned, ansvarar myndigheten för återbetalning av belopp som har överförs till Sverige och eventuell ersättning som ska betalas enligt de bestämmelser som gäller i den andra medlemsstaten.

Preskription

18 § Vid indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran gäller i fråga om preskription lagstiftningen i den andra medlemsstaten.

Vid indrivning av en svensk fordran i en annan medlemsstat ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten eller på dess vägnar för att driva in fordran, och som leder till att preskriptionstiden skjuts upp eller förlängs enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, ha samma verkan i fråga om den svenska fordran.

Om det inte är möjligt att skjuta upp eller förlänga preskriptionstiden enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten eller på dess vägnar för att driva in fordran, med avseende på preskriptionsfrågan anses ha vidtagits i Sverige, om de skulle ha lett till att preskriptionstiden sköts upp eller förlängdes om de hade vidtagits här.

Trots andra och tredje styckena får en svensk myndighet i fråga om en svensk fordran som drivs in i en annan medlemsstat vidta åtgärder här som medför att preskriptionstiden skjuts upp eller förlängs enligt svensk lag.

Användning och vidarebefordran av upplysningar

19 § Upplysningar som Kronofogdemyndigheten tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för att vidta verkställighets- eller säkerhetsåtgärder som avser fordringar som omfattas av denna lag. De får också användas för fastställelse och verkställighet av obligatoriska socialavgifter.

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåtit det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, ska sådant tillstånd lämnas av den sistnämnda myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningarna ska få återopas eller användas som bevisning.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

20 § Kronofogdemyndigheten ska tillåta att upplysningar som den tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 19 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål i Sverige.

Om Kronofogdemyndigheten anser att upplysningar som den har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till

nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 19 § första stycket, får den vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Myndigheten ska underrätta den medlemsstat från vilken upplysningarna härrör om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat från vilken upplysningarna härrör kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom tio arbetsdagar från den dag då den tog emot underrättelsen.

Förbud mot överklagande m.m.

21 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Det enhetliga dokument som avses i artikel 12 i rådets direktiv 2010/24/EU ska rättas, om det på grund av ett skrivfel eller liknande brister i överensstämmelsen mellan dokumentet och den ursprungliga exekutionstiteln.

Ytterligare föreskrifter

22 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om Kronofogdemyndighetens uppgifter enligt denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012, då lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga ska upphöra att gälla.

2. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ samt i rättsakterna 1 och 3 i bilagan till den upphävda lagen gäller fortfarande i fråga om ärenden om bistånd med indrivning som har påbörjats före ikraftträdandet.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs¹ att 2, 5 och 21 §§ lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I fråga om utländsk tull, andra skatter, avgifter och pålagor som av utländsk tullmyndighet uppbärs vid eller i samband med export eller import av varor gäller *denna lag endast i den mån särskilt anges i lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga eller i 2 § lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tullag.*

I fråga om utländsk tull, andra skatter, avgifter och pålagor som av utländsk tullmyndighet uppbärs vid eller i samband med export eller import av varor gäller endast 1 och 3–5 §§, 6 § första stycket och 7, 10 och 16 §§. Det som sägs i dessa bestämmelser om Skatteverket ska då i stället gälla Tullverket. Vidare ska, vid tillämpning av ett avtal om tullsamarbete, det som sägs i dessa bestämmelser om Kronofogdemyndigheten i stället gälla Tullverket.

5 §

Handräckning *skall*, om inte annat följer av 10 eller 12 §, genomföras i enlighet med vad som gäller för den svenska skatt som är närmast jämförlig med den utländska skatt som handräckningen avser.

Handräckning *ska*, om inte annat följer av 10 §, genomföras i enlighet med vad som gäller för den svenska skatt som är närmast jämförlig med den utländska skatt som handräckningen avser.

21 §³

Myndighet inom Europeiska unionen ska lämnas biträde med sådan handräckning i skatteärende som avses i 3 § första stycket 1. Därvid ska bestämmelserna i tillämpliga delar i 3 § andra stycket 2, 4 § andra stycket, 5–9, 13–17, 20 och 22–24 §§ tillämpas. Bestämmelserna i denna paragraf ska tillämpas på inkomstskatt, förmögenhetsskatt och skatt på försäkringspremier.

Bestämmelser om sådan handräckning i skatteärende som avses i 3 § första stycket 1 och 3 finns

– såvitt avser mervärdesskatt, i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003

– såvitt avser mervärdesskatt, i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010

¹ Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fördringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).

² Senaste lydelse 1991:439.

³ Senaste lydelse 2011:282.

om administrativt samarbete i om administrativt samarbete och
fråga om mervärdesskatt, och kampen mot mervärdesskatte-
bedrägeri⁴, och

– såvitt avser punktskatter, i rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av
den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om
punktskatter.

*Bestämmelser om handräckning
som avses i rådets direktiv
2010/24/EU av den 16 mars 2010
om ömsesidigt bistånd för indriv-
ning av fordringar som avser
skatter, avgifter och andra åtgär-
der⁵ finns i lagen (2011:000) om
bistånd med indrivning av skatter
och avgifter inom Europeiska
unionen.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

⁴ EUT L 268, 12.10.2010, s. 1, Celex 32010R0904.

⁵ EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

Härigenom föreskrivs¹ att det i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m. ska införas en ny paragraf, 9 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 a §

Bestämmelser om uppskjutande och förlängning av preskriptionstiden vid sådant bistånd med indrivning i en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder² finns i 18 § lagen (2011:000) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

¹ Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).

² EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

dels att 13 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 7 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 a §

Bestämmelser om uppskov med eller stoppande av verkställigheten, säkerhetsåtgärder och fortsatt indrivning av en annan medlemsstats fordran vid sådant bistånd som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder² finns i 16 § lagen (2011:000) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen.

13 §³

Sedan Kronofogdemyndigheten beslutat att ta säkerhet i anspråk gäller, om säkerheten utgörs av

1. pant: att den får tillgodogöras i den ordning som gäller för utmätt egendom,

2. borgen: att den genast får utsökas och att bestämmelserna om indrivning i denna lag då gäller samt att utmätning av lön med företrädesrätt enligt 2 § får äga rum om det är medgivet för den fordran som säkerheten avser,

3. företagshypotek: att utmätning genast får ske i den egendom som omfattas av företagshypoteket, även när *denna* gäller i annan näringsverksamhet än gäldenärens.

3. företagshypotek: att utmätning genast får ske i den egendom som omfattas av företagshypoteket, även när *detta* gäller i annan näringsverksamhet än gäldenärens.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

¹ Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).

² EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024.

³ Senaste lydelse 2008:996.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift dels att 2 och 4 §§ ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Dröjsmålsavgift tas, om inte annat sägs nedan eller i 3 eller 4 §, ut med

1. två procent på belopp som betalas före utgången av den månad då beloppet *skall* betalas (*förfallomånaden*),

2. fyra procent på belopp som betalas under första månaden efter förfallomånaden,

3. sex procent på belopp som betalas under andra månaden efter förfallomånaden,

4. sex procent, med tillägg av en procentenhet för varje påbörjad ytterligare månad, på belopp som betalas efter andra månaden efter förfallomånaden.

Dröjsmålsavgift tas ut med två procent på belopp som betalas inom tio dagar från den dag då beloppet skulle ha betalats.

4 §

Om den betalningsskyldige skriftligen påmint om sin betalningsskyldighet och betalning sker senast viss i påminnelsen angiven dag, *skall* dröjsmålsavgift tas ut som om betalning skett den dag påminnelsen sändes.

Första stycket tillämpas inte i fråga om påminnelse av kronofogdemyndigheten sedan myndigheten beviljat uppskov med betalningen.

2 §

Dröjsmålsavgift tas, om inte annat sägs nedan eller i 3, 4 eller 4 a §, ut med

1. två procent på belopp som betalas före utgången av den månad då beloppet *ska* betalas (*förfallomånaden*),

2. fyra procent på belopp som betalas under första månaden efter förfallomånaden,

3. sex procent på belopp som betalas under andra månaden efter förfallomånaden,

4. sex procent, med tillägg av en procentenhet för varje påbörjad ytterligare månad, på belopp som betalas efter andra månaden efter förfallomånaden.

Dröjsmålsavgift tas ut med två procent på belopp som betalas inom tio dagar från den dag då beloppet skulle ha betalats.

Om den betalningsskyldige skriftligen påmint om sin betalningsskyldighet och betalning sker senast viss i påminnelsen angiven dag, *ska* dröjsmålsavgift tas ut som om betalning skett den dag påminnelsen sändes.

4 a §

Dröjsmålsavgift tas inte ut sedan beloppet överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Efter överlämnandet för indrivning tas i stället ränta ut på kapitalbeloppet efter en räntesats som för varje kalenderår beräknas med ledning av emissionsräntorna

*för Riksgäldskontorets statskuld-
växlar och statsobligationer för de
senaste tre åren.*

*Regeringen eller den myndighet
regeringen bestämmer meddelar
närmare föreskrifter om ränta
enligt denna paragraf.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
 2. Lagen tillämpas även på fordringar som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning dessförinnan.
 3. Dröjsmålsavgift som är upplupen vid ikraftträdandet kvarstår.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 1 § lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. **1 §²**

Denna lag tillämpas på internationellt tullsamarbete som

1. följer av en internationell överenskommelse med en annan stat eller mellanfolklig organisation som Sverige har tillträtt eller annars är förpliktat att följa och

2. har till syfte att förhindra, upptäcka, utreda eller beivra överträdelser av tullbestämmelser.

Lagen tillämpas inte på sådant samarbete som avses i lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga eller lagen (1959:590) om gränstullsamarbete med annan stat.

Lagen tillämpas inte på sådant samarbete som avses i lagen (2011:000) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen, lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden eller lagen (1959:590) om gränstullsamarbete med annan stat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

¹ Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).

² Senaste lydelse 2005:789.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 2 och 5 §§ lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §³

Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i Kronofogdemyndighetens och Skatteverkets verksamhet för

1. verkställighet eller annan åtgärd som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten enligt utsökningsbalken eller annan författning,

2. indrivning av statliga fordringar m.m.,

3. avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,

4. ansökan om och tillsyn över näringsförbud,

5. förebyggande av överskuld-
sättning, *och*

5. förebyggande av överskuld-
sättning,

6. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande, och

6. tillsyn, kontroll, uppföljning
och planering av verksamheten.

7. tillsyn, kontroll, uppföljning
och planering av verksamheten

5 §⁴

För de ändamål som anges i 2 § får följande uppgifter behandlas i databasen:

1. en fysisk persons identitet, bosättning och familjeförhållanden,

2. en juridisk persons identitet, säte, firmatecknare och andra företrädare,

3. en enskilds ekonomiska förhållanden,

4. näringsförbud,

5. egendom som berörs i ett mål,

6. yrkanden och grunder i ett mål eller ärende,

7. beslut, betalning, redovisning och övriga åtgärder i ett mål eller ärende, och

¹ Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2006:733.

³ Senaste lydelse 2011:532.

⁴ Senaste lydelse 2006:733.

8. Kronofogdemyndighetens anmälan av misstanke om brott samt, om uppgifterna utgör grund för en begäran om verkställighet, uppgifter om lagöverträdelser som innefattar brott eller domar i brottmål.

I databasen får även andra uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen enligt första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

8 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete,

2. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,

3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,

4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete, *och*

5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar.

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,

2. lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete,

3. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,

4. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,

5. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,

6. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar, och

7. lagen (2011:000) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

¹ Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).

9 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:000)

Härigenom föreskrivs¹ att 46 kap. 4 § samt rubriken närmast före 46 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:000) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2010/11:165 *Föreslagen lydelse*

46 kap.

Betalningssäkring enligt överenskommelse med en annan stat

Om det följer av en överenskommelse mellan Sverige och en annan stat, får betalningssäkring även användas för att säkerställa betalning av utländsk skatt, avgift, särskild avgift eller ränta.

Betalningssäkring enligt överenskommelse med en annan stat *m.m.*

4 §

Om det följer av en överenskommelse mellan Sverige och en annan stat *eller av lagen (2011:000) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen*, får betalningssäkring även användas för att säkerställa betalning av utländsk skatt, avgift, särskild avgift eller ränta.

¹ Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).